

WETHOUDER HANS BOSCH

- Hans Bosch (PvdA) vertrekt eind deze maand na 12 jaar wethouderschap voor de PvdA in Kerkrade.
- Tot zijn portefeuilles behoorden bijvoorbeeld sociale zaken, onderwijs, arbeidsmarktbeleid en cultuur.
- Bosch deed in 2009 een gooi naar een zetel in het Eu-

ropees Parlement, maar kreeg onvoldoende (11.250) stemmen.

- Vier jaar geleden kondigde hij al aan in 2010 zijn politieke werk vaarwel te zeggen.
- Bosch heeft nog geen nieuw werk.

Gemeenteraad

„De politiek in Kerkrade kenmerkt zich door een hoog gehalte aan collegialiteit, integriteit en stabiliteit. Hier lichten ze elkaar geen pootje. Dat komt wellicht door de gemoedelijke Kerkradse mentaliteit. Die is trouwens ook debet aan het ontbreken van het inhoudelijke politieke debat. Dat is de keerzijde.”

‘Te veel macht is weggegeven’

„Het maatschappelijk middenveld heeft te veel macht gekregen.” Die macht van schoolbesturen en ziekenhuizen moet deels terug naar de gemeente, vindt vertrekkend wethouder Hans Bosch (55) van de PvdA in Kerkrade. „Wethouders worden ter verantwoording geroepen over zaken waar ze niets meer over te zeggen hebben.”

door **Jos van den Camp**

Wie zijn wethouderskamer betreedt, moet momenteel eerst langs een grote blauwe papiercontainer. Twaalf jaar wethouderschap heeft Hans Bosch hoge stapels beleidsnota's op de vensterbank en bureaukasten opgeleverd. Veel daarvan kan nu weg. Maar van de Krediet Bank Limburg, het Centrum Jeugd en Gezin en het project Moelejaan heeft hij al vast wat stapeltjes gemaakt voor zijn nog aan te wijzen opvolger. „En ik ben pas net begonnen.” Voor de verzameling documenten van de Europese Vereniging voor Tweedekansonderwijs zoekt hij in de regio nog een nieuwe eigenaar. „Mijn voorzitterschap van die internationale club was niet aan mijn wethouderschap gekoppeld. Maar het kwam er wel uit voort.” „Ik heb altijd een zwak gehad voor de zwakke leerling”, zegt Bosch in dat verband. „Je bent per slot van rekening niet zo maar sociaaldemocraat.” Voordat hij wethouder werd, was hij 22 jaar lang docent geschiedenis en Frans op het Bernardinuscollege in Heerlen en Sancta Maria in Kerkrade. Die aandacht voor de ‘zwakke’ medemens trok hem ook aan in zijn werk als voorzitter van het werkvoorzieningschap Oostelijk Zuid-Limburg waar grote financiële belangen spelen, maar vooral ook duizenden menselijke verha-

De Kerkradse wethouder Hans Bosch (PvdA) vertrekt eind deze maand na twaalf jaar wethouderschap.

foto **Marcel van Hoorn**

len zitten in de 4500 medewerkers die via de Wet Sociale Werkvoorziening zinvol werk moeten kunnen doen. „Zelf hebben we als gemeente goede projecten kunnen opstarten voor mensen die ook buiten de boot dreigden te vallen: denk aan D'r Sjtjel, het buurtbeheerbedrijf en de conciërgeachtige activiteiten bij de Stichting Maatschappelijke Functies.” Een paar jaar na zijn aantreden als wethouder onderwijs slaagde hij er samen met partners in de regio in het percentage voortijdig schoolverlaters terug te brengen van 18 naar 12 procent. Zeer tevreden is hij ook over de opzet van het project Eurobabel dat acht jaar lang Duitse en Kerkradse kinderen van basisscholen kennis liet maken met elkaars taal en cultuur. „En ik was de eerste wethouder in Nederland die al in 1998 op basis van de krimp be-

leid ontwikkelde”, zegt hij niet zonder trots.

Door het voeren van een strikte regie met onderwijsstichting Movare werd bijvoorbeeld het aantal basisscholen in de stad teruggebracht van 19 basisscholen (met 4300 leer-

‘De macht hoort thuis bij ons, bij de overheid’

lingen) naar 12 (3060 leerlingen) in 2010. „Daar heb ik dankzij die uitgestippelde strategie weinig weerstand bij ondervonden, behalve dan de recente discussie over de Blokkenberg (twee vestigingen in Haanrade waarvan er één gesloten moet worden -red).” Twee dossiers leverden hem door

de jaren heen veel hoofdpijn op. Uiteraard het Rolduiddossier (zie elders op deze pagina) en de afwikkeling van de Campus. De bouw daarvan in Kerkrade-West moest worden stilgelegd in verband met tekortkomingen in de betonconstructie. Nota bene op zijn laatste werkdag reist hij nog een keer naar de Raad voor de Arbitrage in de hoop een einde te kunnen maken aan het al jaren durende conflict met de aannemer over de financiële afhandeling van die zaak. Tekortgeschoten is hij in de aanpak om méér uit de exploitatie van de Campus te halen dan tot nu toe. „In het begin was samen met de onderwijsstichting SVOPL afgesproken om ook de niet-onderwijsuren in zo'n gebouw beter te benutten. We hadden echt een aanvallende houding afgesproken. Maar dat is er niet voldoende uitgekomen.”

Naar zijn mening ligt er trouwens te veel macht bij het maatschappelijk middenveld, zegt Bosch even later.

„Scholen en instellingen voor gezondheidszorg hebben door de jaren heen veel meer beslissingsbevoegdheid en budgetten gekregen op allerlei gebied. Dat is te ver doorgeschoten. Die macht hoort thuis bij ons, bij de overheid. Daar moet die ook deels naar terug. Zij beslissen over miljoenen aan gemeenschapsgeld. Maar ze zijn niet democratisch gekozen en hoeven er publiekelijk geen verantwoording over af te leggen. En dat terwijl wij als overheidsbestuurders dan weer ter verantwoording worden geroepen door de raden als er maatschappelijke onrust ontstaat. En als de nood aan de man komt, dan moet de gemeente de tekorten weer bijpassen.....”